

Συνεχίζεται η καμπάνια για την αποστολή βοήθειας στους πλημμυροπαθείς του Πακιστάν, απαιτώντας ταυτόχρονα από την κυβέρνηση τη νομιμοποίηση και τη χορήγηση ασύλου στους μετανάστες και τους πρόσφυγες της καταστροφής του Πακιστάν, να σταματήσουν οι επιχειρήσεις σκούπα της αστυνομίας και να γυρίσει πίσω ο ελληνικός στρατός από το Αφγανιστάν. Την καμπάνια οργανώνουν η Πακιστανική Κοινότητα, η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή και η Ένωση Μεταναστών Εργατών.

«Η καταστροφή στο Πακιστάν δεν είναι θεομηνία αλλά ένα έγκλημα με πολλούς ενόχους και συνυπεύθυνους», αναφέρει μεταξύ άλλων η κοινή ανακοίνωση. «Η ιμπεριαλιστική επέμβαση στο Αφγανιστάν και η επέκτασή του πολέμου μέσα στο Πακιστάν με την ενεργή εμπλοκή του Πακιστανικού στρατού στο πλευρό των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ ήταν η προτεραιότητα που οδήγησε σε τραγωδία...

Η ελληνική κυβέρνηση είναι συνένοχη σε αυτή τη συνεχιζόμενη καταστροφή. Τις μέρες που ο κόσμος απελπισμένα αναζητούσε σανίδα σωτηρίας από τον πνιγμό, ο Έλληνας πρέσβης στο Πακιστάν έτρεξε στην Καμπούλα για να συναντήσει τον αρχηγό των στρατιωτικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ στρατηγό Πετρέους για να δηλώσει ότι οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις όπως και ένα νοσοκομείο θα συνεχίσουν να βοηθάνε στην κατοχή του Αφγανιστάν! Για την κυβέρνηση οι ρατσιστικές επιθέσεις κατά των Πακιστανών και των Αφγανών στην Αθήνα είναι η συνέχισή εδώ του ίδιου βρόμικου πολέμου που μάστιχα χάνουν οι δυνάμεις των ιμπεριαλιστών.

Το βάρος του να υπάρξει στήριξη και αλληλεγγύη στους πλημμυροπαθείς του Πακιστάν πέφτει στις πλάτες των εργαζόμενων και της νεολαίας που δίνουν την μάχη ενάντια στις ληστρικές πολιτικές της κυβέρνησης και του Μνημόνιου ΔΝΤ-ΕΕ.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις αντιρατσιστικές κινήσεις να μπουν μπροστά ώστε να χτίσουμε ένα κίνημα αλληλεγγύης που θα προασπίσει τα δικαιώματα των μετανα-

στών και θα στείλει έτσι την πιο χειροπιαστή συμπαράσταση στους πλημμυροπαθείς του Πακιστάν. Γι' αυτό χρειάζεται να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της Πακιστανικής Κοινότητας για άμεση αλληλεγγύη στους πλημμυροπαθείς και να απαιτήσουμε την εδώ και τώρα νομιμοποίηση των Πακιστανών μεταναστών, το σταμάτημα των ρατσιστικών επιχειρήσεων σκούπα στο κέντρο της Αθήνας και των απελάσεων. Να απαιτήσουμε τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και άσυλο

για τους πρόσφυγες. Να απαιτήσουμε το πάγωμα των πληρωμών του ληστρικού χρέους ώστε εξοικονομώντας 300 δις να στηρίξουμε μια τέτοια πολιτική αλλά και μια πολιτική κοινωνικών παροχών για τους εργαζόμενους και την νεολαία. Τα λεφτά υπάρχουν και μας τα κλέβουν οι πραγματικοί εγκληματίες, οι καπιταλιστές. Να ποιους πρέπει να διώξουμε από το Κέντρο της Αθήνας, τους ληστές Τραπεζίτες και όχι τους φτωχούς μετανάστες".

Κατασκήνωση Ιρανών προσφύγων

Κατασκήνωση στα Προπύλαια ξεκίνησε από την Παρασκευή 3 Σεπτεμβρίου η «Επιτροπή Ιρανών πολιτικών προσφύγων στην Ελλάδα» απαιτώντας πολιτικό άσυλο.

«Η πρώτη νίκη του αγώνα μας ήρθε με την χορήγηση πολιτικού ασύλου στους 6 Ιρανούς απεργούς πείνας», αναφέρει η ανακοίνωση της Επιτροπής. «Τώρα συνεχίζουμε στα Προπύλαια και απαιτούμε άσυλο για όλους! Από την κυβέρνηση περιμένουμε την ανακοίνωση για την ημέρα συνεδρίασης των Επιτροπών για το Άσυλο. Άλλωστε υποσχέθηκε ότι «Η μεταβατική διαδικασία ασύλου, που προβλέπει το νέο Προεδρικό Διάταγμα, αναμένεται να τεθεί σε λειτουργία εντός του Σεπτεμβρίου...6/8/2010. Όχι άλλες ψεύτικες υποσχέσεις!».

«Είμαι εδώ 12 χρόνια», μας είπε ο Μοχάμετ Πουρσάματ. «Έκανα αίτηση για να πάρω άσυλο. Πέρασα από επιτροπή το 2002. Μίλησα μόνο για πέντε λεπτά. Δεν με άφησαν να εξηγήσω το πρόβλημά μου. Μου απάντησαν απορριπτικά. Πήγα το 2007 στο GCR (Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες) τα χαρτιά μου για να πάρω άσυλο για να περάσω από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Από τότε μου πήρανε τη ροζ κάρτα και εδώ και τρία χρόνια είμαι χωρίς χαρτιά. Το αποτέλεσμα είναι να έχουν τα παιδιά μου ροζ κάρτα αλλά εγώ να μην έχω. Έχω τρία παιδιά και δεν μπορώ να ζήσω, είμαι σαν φυλακισμένος μέσα στο ίδιο μου το σπίτι. Όλοι το γνωρίζουν ότι αν γυρίσουμε στην πατρίδα μας θα μας σκοτώσουν. Θέλω να ρωτήσω την κυβέρνηση. Και το υπουργείο, πόσο θα τραβήξει αυτή η ιστορία; Μήπως πρέπει και εμείς να ράψουμε τα στόματά μας;»

Επιτροπή

«Εμείς εδώ και ένα χρόνο φτιάξαμε την επιτροπή των Ιρανών Προσφύγων στην Ελλάδα», μας είπε ο Σέκμο Μοχαμαντί. «Έχουμε κάνει πολλούς αγώνες και αυτό που ζητάμε από την κυβέρνηση, όλοι οι μετανάστες να πάρουν αυτό που δικαιούνται. Οι Ιρανοί είμαστε από μία χώρα που η κυβέρνηση σκοτώνει κόσμο, οι δημοσιογράφοι δεν μπορούν να μιλήσουν ελεύθερα αν δεν είναι με την κυβέρνηση. Κάποιοι δεν μπορούν να αντέξουν όλη αυτή την καταπίεση και αναγκαστικά έρχονται προς την Ευρώπη. Σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που έχουν κάνει αίτηση ασύλου εδώ και 10 χρόνια και δεν έχουν πάρει απάντηση. Τουλάχιστον όσο ήμασταν στο Ιράν, μπορούσαμε να φύγουμε και να πάμε σε άλλη χώρα. Με το νόμο Δουβλίνο II οποίος έχει δακτυλοσκοπηθεί εδώ δεν μπορεί ούτε καν να φύγει. Πολλοί από εμάς έχουν φτάσει στα όρια.

Τα παιδιά που πήρανε το Άσυλο είναι μία πολύ μεγάλη νίκη για εμάς. Είναι μία αρχή που πρέπει να συνεχιστεί μέχρι να πάρει και ο τελευταίος. Αυτό που δείχνει είναι ότι δυστυχώς εδώ στην Ελλάδα για να πάρεις το δικό σου πρέπει να φτάσεις μέχρι το θάνατο. Εμείς δεν θέλουμε να φτάσουμε μέχρι εκεί. Εμείς θέλουμε να δώσουμε έναν αγώνα όλοι μαζί για να πιέσουμε μέχρι να πάρει και ο τελευταίος αυτό που δικαιούται. Ήδη μετά τη νίκη των παιδιών πολλοί Ιρανοί έρχονται και μας ρωτάνε και συσπειρώνονται γύρω μας.

Κάποια παιδιά από την Επιτροπή θα ανέβουμε και στη Θεσσαλονίκη με δικό μας πανώ και μαζί με την Ένωση Μεταναστών Εργατών. Είναι καινούργιο φαινόμενο η οργάνωση των μεταναστών που να εκφράζει τη φωνή μας. Ευτυχώς τώρα φτιάχτηκε και μεγαλώνει και στη Θεσσαλονίκη θα πάμε με τα συνδικάτα, τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, για να δείξουμε ότι στον αγώνα αυτό χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο για να μπορέσουμε με όλη μας τη δύναμη να παλέψουμε ενάντια σε αυτά τα σκληρά μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση».

Κατερίνα Θωίδου

Το μπάσκετ τιμωρείται... με απέλαση

Πήγε να πιάσει την μπάλα που του έπεσε στην αυλή του διπλανού κτηρίου και από τότε βρίσκεται στα κρατητήρια του Αστυνομικού Τμήματος Συντάγματος προς απέλαση.

Ο Μοχσέν Σάφα, ένας 23χρονος πρόσφυγας από το Ιράν έπαιζε μπάσκετ στο γηπεδάκι δίπλα στο νοσοκομείο Συγγρού στα Ιλίσια. Όσοι, μικροί ή μεγαλύτεροι, παίζουν εκεί γνωρίζουν καλά πως είναι συχνή ιστορία η μπάλα να πέφτει μέσα στην αυλή του νοσοκομείου. Με την δικαιολογία πως το νοσοκομείο είναι κλειστό, ο φύλακας δεν επέτρεψε την είσοδο από την κανονική πύλη του νοσοκομείου. Ο νεαρός Ιρανός για να πιάσει την μπάλα του πήδηξε μέσα από ένα ανοιχτό παράθυρο από την άλλη μεριά. Εκεί όμως κοιμόταν μια ασθενής η οποία έβαλε τις φωνές και ο νεαρός πιάστηκε «στα πράσα».

Από εκεί και πέρα άρχισε μια απίστευτη περιπέτεια για τον νεαρό Μοχσέν Σάφα ο οποίος από τις 29 Ιουλίου βιώνει τον απάνθρωπο θεσμοθετημένο ρατσισμό της ελληνικής πολιτείας. Δυο μέρες μετά -χωρίς να του επιτραπεί να ενημερώσει κανέναν και χωρίς δικηγόρο και διερμηνέα- περνάει από αυτόφωρο με την ψευδή κατηγορία της βιαιοπραγίας. Καταδικάζεται σε 4 μήνες με αναστολή, αλλά ούτε τώρα αφήνεται ελεύθερος. Συνεχίζει να

κρατείται αφού η αίτηση ασύλου που έχει καταθέσει δεν έχει εκδικαστεί -όπως και δεκάδες χιλιάδες άλλες- και άρα θεωρείται παράνομος.

Όπως εξηγεί στην Ε.Α. ο Αλί, Ιρανός στην καταγωγή που ζει στην Ελλάδα εδώ και 34 χρόνια και φιλοξενεί τον Μοχσέν Σάφα μαζί με άλλα 3 παιδιά στην ηλικία του, «ο Μοχσέν Σάφα έφυγε από την χώρα του πριν ένα χρόνο, μέσα στα γεγονότα της εξέγερσης που συγκλόνισε το Ιράν. Για να αποφύγει τις διώξεις εκεί κατάφερε να βγει κρυφά από την χώρα και να καταφύγει στην Ελλάδα. Από τότε τον φιλοξενούμε. Μόλις ήρθε στην Ελλάδα το πρώτο που ζήτησε ήταν να βρει δάσκαλο να κάνει ελληνικά. Έβλεπε την Ελλάδα σαν την χώρα που θα μπορούσε να είναι ελεύθερος. Να διώξει τον φόβο που είχε στο Ιράν. Σήμερα όμως βιώνει μια απίστευτη κατάσταση. Χωρίς κανένα λόγο από τις 29 Ιούλη βρίσκεται στα κρατητήρια περιμένοντας να απελαθεί πίσω στο Ιράν. Για αυτόν είναι μια κανονική θανατική καταδίκη. Αν γυρίσει πίσω η ζωή του κινδυνεύει. Ο ίδιος λέει πως αν τον στείλουν πίσω στο Ιράν θα αυτοκτονήσει, αλλιώς θα πεθάνει στις φυλακές. Γι' αυτό ζητάμε να απελευθερωθεί».

Γιώργος Τσαμούρης

